No. 2749 Woensdag 3 Juni 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

NEUTRALITEIT.

Wanneer men het moedige, scherpe, maar nobele boek van Mr. H. P. Marchant gelezen heeft — en ieder ontwikkeld mens mag dit zichzelf niet onthouden — maakt zich een gevoel van schuldbewustzijn van de lezer meester. Moest dan wederom een der arbeiders die ter elfder ure de Wijngaard des Heren is binnengetreden zijn stem verheffen om ons katholieken tot onze beschaming de grote rijkdom van het Katholiek Geloof voor te houden?

Moest deze grijze staatsman dan ambt en vrienden eerst verlaten, voor wij bereid zijn iets te offeren, iets terug te geven voor de nooit te waarderen schat, die wij van kind af aan hebben bezeten?

Moest eerst hij de woorden uitspreken: de economie is belangrijk, de politiek is interessant, maar hoog boven alles uit licht het Kruis van Golgotha in betekenis en gevolgen — om ons te doordringen van het allesbeheersende en alles overtreffende belang van onze godsdienst?

Och, dat deze maanroep onder ons katholieken werd verstaan. Dat hij een einde mocht maken aan de remmende en belemmerende werking van de al maar in neutraal verband werkende en strevende katholieken. Dat dit voorbeeld diep mocht beschamen hen, die geen stap durven zetten en geen woord durven spreken, wat hun beginselen openbaar kan maken uit vrees voor materiële nadelen of baantjeskans. Die van alles willen profiteren, van alle verenigingen lid willen worden mits er maar voordeel, geldelijk voordeel uit te kloppen is, maar die dadelijk klaar staan met bedanken als het enkel geestelijk voordeel of een stuk van hun apostelwerk betreft.

Die geest verlamt en vernielt zo ontzaglijk veel van het werk der Katholieke Kerk ten bate der wereld. Die geest maakt het werk onzer organisaties zo dikwijls tot een caricatuur, van wat ze konden zijn. Die inkonsekwentie tussen de woorden: „Uw Rijk kome" en de daden waarmee men juist de uitbreiding van het Rijk verhindert, ja onmogelijk maakt, is wel een der ergste verblindingen, waarmee tallozen in de wereld geslagen zijn. Zij kenden niet eens hun maatschappelijke verplichtingen als katholiek. Na meer dan veertig jaren voorlichting door Paus en Bisschoppen zijn ze nog onkundig van wat een katholiek in de maatschappij heeft na te streven en wat hij moet tegen gaan. Zij verstaan niets van de duidelijke waarheid, dat Christus geen enkel kerkgebouw heeft gebouwd, maar een leer heeft gepredikt, waardoor de gehele mens, in al zijn daden, omgebouwd en hervormd moest worden. Dat er geen gebied van het menselijk streven en handelen is, dat niet onder de toepassing dezer leer gesteld is en dat de Kerk, dat is Paus en Bisschoppen door Hem zijn aangesteld, om deze leer en haar toepassing aan allen te onderwijzen.

Het droevige misverstand bij velen is nu dit, dat alles geschiedt ter wille van den Paus of ter wille van den Bisschop of den Pastoor. Hoe is het mogelijk? Vecht de Kerk voor de jeugd om de Kerk of om de jeugd zelf?

Vecht de Kerk in de organisaties voor het heil der mensen of voor eigen materieel belang? Woont de Pastoor of Kapelaan vaak driemaal op een dag een vergadering bij voor eigen plezier of voor het zielenheil zijner parochianen? Hoe kan de verblinding zover komen, hoe kan een katholiek, die om uitbreiding van Gods Rijk op aarde dagelijks tientallen malen bidt, zo gedachtenloos zijn deze tegenspraak niet meer te zien?

Het antwoord moet in de meeste gevallen luiden: De neutrale omgang heeft hun ideën langzamerhand scheef getrokken. Zij zijn gaan zien, zoals de „neutrale" mensen zien, zij zijn gaan geloven, wat hun daar met een breed gebaar steeds is voorgehouden: Het geloof in de Kerk en daarbuiten de eenheid en het materieel belang, al het andere is kletspraat, fanatisme, dweepzucht en pastoorspraat. Onder dezulken zijn vele domme mensen, die van hun katholieke beginselen niet veel meer weten, die hun kennis halen uit de niet-katholieke krant of achter de bittertafel; die in waanwijsheid durven zeggen dat hun Bisschop zich nooit met dit of dat had moeten bemoeien, die alleen vrede kunnen hebben met een al te goede herder, maar die dwars tegen alles ingaan, zo gauw ze aan hun duidelijke plichten worden herinnerd. Die als vooraanstaande katholieken niet inzien, dat het kenmerk van iedere katholiek is, het kinderlijk volgen van hun Geestelijke Herders in alles, wat zij tot hun eigen zieleheil ondernemen.

We hebben reeds vroeger over deze verderfelijke neutraliteit gesproken, toen we schreven: „In onze moderne samenleving komt een drang naar voren van totale nivellering. Niet slechts worden verkeerswegen glad gewalst, heuvelen gesloopt en diepten aangevuld, maar ook op sociaal gebied zwoegen millioenen om alle standen te vereffenen. Doch, laat dat! — Het gaat hier enkel over het ineensmelten van het katholieke leven, waardoor de moderne mens een gemeenschap tracht te stichten, die noch zuiver christelijk, noch zuiver heidens is, maar christelijk-heidens en die onopgemerkt maar zeker, gelovigen en niet-gelovigen als broeders samenbrengt. Het bovennatuurlijke wordt ontheiligd en het profane geheiligd."

Kenschetsend omtrent het profaneren van het bovennatuurlijke is de uitspraak van Frank Matzke in z'n: „De jeugd getuigt: zo zijn wij", pg. 156: „De oude domkerken zijn voor ons heel wat anders, dan ze eens voor hun bouwers waren: niet godshuizen, maar kunstwerken. Wat hun scheppers in de eerste plaats in hen voelden, daarvan merken wij niets. En **wanneer ze ons ontroeren — en zij doen het dikwijls... — bij voorbeeld door de loop van hun lijnen, de tinten van hun steen — maar niet door het** eeuwige licht, dat voor hunne altaren brandt."

Wanneer nu onze huidige maatschappij zo georiënteerd is, kan het kwalijk anders of wij, katholieken, moeten door die gedachtenstromingen fataal beinvloed worden.

Voor ons heeft er steeds een gevaar bestaan voor inschikkelijkheid en toegeving. In de Leviticus klinkt het reeds: „Ge zult het heilige van het profane, het reine van het onreine onderscheiden" (Lev. X, 10.)

Uitdrukkelijk en met nadruk bad de Meester voor ons: „Vader, ik vraag niet dat Ge hen uit de wereld wegneemt, maar dat ge hen bewaart van het kwaad. Van de wereld zijn ze niet, gelijk Ik van de wereld niet ben — heilig hen door de waarheid" (Jo. 17, 15—17).

Welnu, dit „heilig hen" heeft hier de zin van isoleren, afscheiden, dus: onttrekken aan een invloed.

De Belgische Kardinaal van Roey, schreef in een zijner Vastenbrieven:

„Gij zijt mannen van actie, veroveraars. U past geen compromis met enige valse leer, gij zult ook niet gediend zijn met neutraliteit. Netraliteit is verderfelijk, zij vertoont zich dikwijls op verlokkelijke wijze, maar neutraliteit verweekt de wil, zij schept zwakkelingen."

Doch indien deze kardinaal waarschuwt voor een valse leer, een verkeerde geestesrichting, hoe véél groter is dan niet het gevaar voor de inschikkelijkheid en de **verstandhouding op het terrein der praktijk, op het gebied der zedelijkheid. De geest immers kan duidelijk en deugdelijk de Waarheid inzien zonder dat** evenwel de wil er zich naar voegt.

't Is dan vooral hier dat de vergelijking zich onderkennen laat.

Van enkele staaltjes, willen we ons onthouden uit vrees van in een kleine maatschappij persoonlijk te worden.

Neutraal gebied!! Laten we 't ronduit zeggen, het kan niet. Deze tijd met zijn geweldige vraagstukken roept om Christenen, bezield met het bewustzijn van de schoonheid en waarheid van hun geloof als Mr. Marchant thans voor Nederland belijdt.

Deze tijd vraagt van iedere katholiek, dat hij zij een stuk vuur, een stuk apostel, hoe onvolmaakt dan ook.

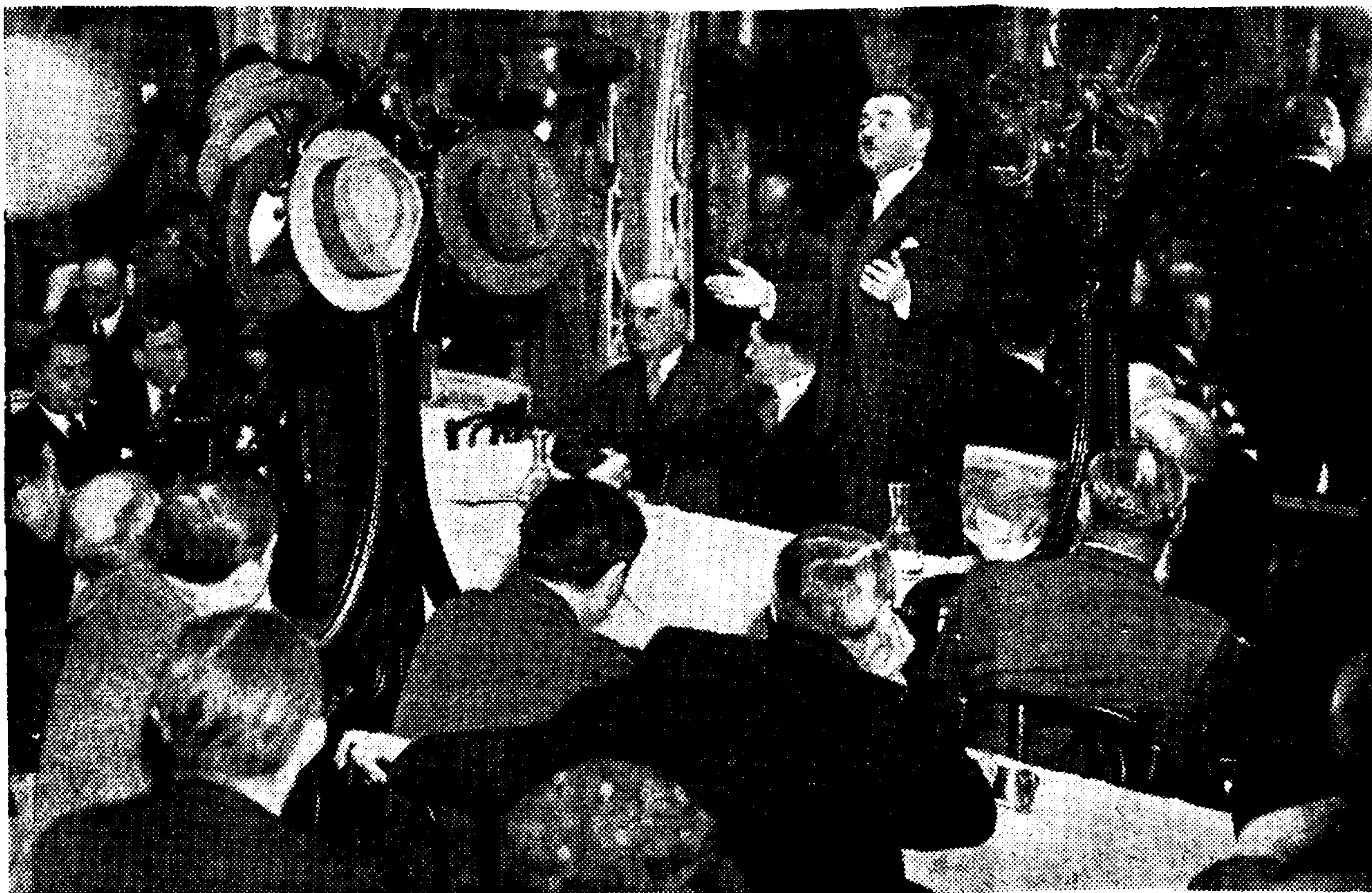
Kan dit samen gaan met het volgen der neutrale vlag? Kan men rustig het werk bevorderen van hen, die in hun idealen niet voor het Katholicisme, dus tegen het katholicisme werken?

Wie zich nog verheffen kan boven de eigen noden, ziet bovendien de noodzaak van een georganiseerd aaneensluiten van de katholieke leken sterker dan ooit. Series van economische, sociale, morele en staatkundige vraagstukken roepen dringend om een beslissing. Hoe die beslissingen zullen uitvallen, ligt voor een belangrijk deel in de handen der katholieken. En iedere neutrale katholiek is 'n steun voor de tegenstander.

De schijnbare neutraliteit of algemeenheid doet ons metterdaad werktuigen zijn van een levens- en maatschappijbeschouwing, die niet katholiek is. Ze draagt stenen naar het kamp van de geestelijke tegenstander en verzwakt de draagkracht van de eigen beginselen.

Laten we daarvoor blijven waken.

Voor al het andere moeten onze grote principiële belangen, ons Katholieken verenigen en doen scharen onder een gemeenzame Katholieke vlag.

VERKIEZINGSCAMPAGNE IN FRANKRIJK. Voor enige weken was de verkiezings-campagne in Frankrijk in volle gang. De foto is van de Franse minister van Buitenlandse zaken Mr. Paul Reynaud, die een rede houdt tot zijn kiezers in een restaurant.

Leonard B. Smith-Plein.

Bij Gouvernements-beschikking van de 21e April 1936 No. 738 is bepaald dat het plein omsloten door een gedeelte van de Hoogstraat, de Curaçaostraat en de Belvederestraat vanaf 1 Juni de naam van Leonard B. Smith-plein dragen zal.

Met deze beschikking is aan de vergetelheid ontrukt de naam van een man, die ongetwijfeld van zeer grote verdiensten is geweest voor onze Curaçaose samenleving.

Mevrouw de Wed. Marie Willemsen-Statius Muller heeft enige tijd geleden in een serie artikelen de verdiensten van dezen man naar waarde beschreven en de wens door haar geuit en welke zeker het gevoelen weergaf van een groot deel der Curaçaose bevolking, heeft haar vervulling gekregen in de genomen beschikking van Gouverneur van Slobbe.

De Hr. Leonard B. Smith was een geboren Amerikaan die jarenlang als consul de Ver. Staten bij ons Gouvernement vertegenwoordigde.

Aan de heer Smith heeft Curaçao zijn brug, het electrisch licht en de waterleiding te danken.

In 1888 kreeg de Heer Smith concessie voor de brug en in het construeren van deze brug heeft de Heer Smith een merkwaardige ingenieusiteit getoond, welke wel hieruit blijkt, dat het systeem tot op de huidige dag voor Curaçao niet alleen voldoet, maar dat onze moderne technici van bijna 50 jaar later, nu de brug geheel vernieuwd zal worden, nog maar de voorkeur blijven geven aan het systeem, wat indertijd de Heer Smith voor Curaçao het beste oordeelde.

In 1893 verkreeg de Heer Smith ook nog concessie tot het boren van Artesische putten en het leggen van leidingen voor de watervoorziening.

Hij boorde op het terrein bij Plantersrust enige putten tot een diepte van 40 M., plaatste er windmolens op, die een reservoir van 350 M^2 vulden en leidde het water door buizen naar de stad. Het water was echter brak. Later werden in Alabama nieuwe putten gegraven.

In hetzelfde jaar verkreeg de Heer Smith weer concessies tot het maken van inrichtingen ten einde het publiek te voorzien van electrisch licht en kracht.

Deze beide concessies gingen na de dood van den Heer Smith in 1898 over aan de firma Maduro.

Thans is echter door het plein de naam Smith, weer aan de vergetelheid ontrukt. Het transformatorhuisje op dat plein, we kunnen het niet ontkennen, is zeker in de geest van Leonard B. Smith, maar een sierlijk monument zou toch meer waardig zijn.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Zaterdag heeft de Amerikaanse Opperbevelhebber uit de Wereldoorlog, Generaal Pershing op „Memorial Day" zijn vrees uitgesproken voor de toekomst. „Het is klaar, zo zeide hij, „dat wanneer tenminste de voornaamste landen niet tot een definitieve overeenstemming zullen komen, wij de toekomst met vrees zullen zien en de ineenstorting van heel de beschaving."

We kunnen het ons zelfs indenken, dat er sommigen zijn zullen, die het verdwijnen der huidige beschaving niet zo erg zullen vinden, want wat de wereldpolitiek thans te zien geeft, is nog erger dan datgene wat de zogenaamde onbeschaafde wereld te aanschouwen geeft. Daar bestaan tenminste nog natuurwetten en trouw.

Maar wat Europa in de laatste tijden te aanschouwen gaf aan verbreking van contracten en onderling wantrouwen, moet voeren tot een algemene maatschappelijke ontwording. Het is natuurlijk alleen maar de vraag wat er op deze ineenstorting van de beschaving zal worden opgebouwd.

In Spanje is men ook druk bezig met deze ineenstorting.

Daar hebben de dagen voor Pinkste-

Feuilleton.

Het Kapersnest.

(Nadruk verboden).

door Joseph Conrad.

15)

Zoals ik zeide, was het twee jaren later, jaren, die, als Carlos voorspeld had, voor mij de betekenis hadden van harde arbeid en langdurige, hete eentonigheid. Van Horton Pen was ik naar Spanish Town komen afzakken, om te zien of er een brief van Veronica was aangekomen. Daarna had ik Ramon opgezocht voor een praatje over Amerikaanse denkbeelden, die hij altijd buitengewoon goedkoop aan de man bracht. Juist in deze dagen was, volgens algemene verwachting, Admiraal Rowley bezig een krachtige aanval te doen op de zeerovers, die nog steeds de golf van Mexico onveilig maakten en de handel op Jamaica in die dagen bijna geheel ten onder brachten. Het spreekt vanzelf, dat we ook gesproken hadden over de geheimzinnige stad, die voor het hoofdkwartier van de piraten werd aangezien.

„Ik weet niet meer dan anderen", zei Ramon, „behalve dan, Señor, dat ik veel meer schade lijd, omdat mijn ondernemingen zoveel groter zijn. Maar ik weet zelfs niet of de lui, die mijn goederen kapen, zeerovers zijn, als jullie Engelsen zeggen, of Mexicaanse vrijbuiters, als door de autoriteiten van Havana beweerd wordt. Basta, ik weet wel, dat iedere week een of ander schip met een kaperbrief een van mijn ladingen steelt en ik verscheidene honderden dollars verlies."

Dat was iedere grief van iederen Spanjaard op het eiland — en niet van weinige Engelse en Schotse planters er bij. Spanje was nog in de weeën van de opstand der Mexicaanse koloniën, toen Groot-Brittannië het bestaan van een oorlogstoestand en een Mexicaanse regering had erkend. In de golf wemelde het onmiddellijk van Mexicaanse kapersschepen. Geen tak van scheepvaart was meer veilig voor hen, en Spanje was niet bij machte te voorkomen, dat ze nestelden op de kust van Cuba, het altijd getrouwe eiland zelf.

„Wat kan Spanje doen" zei Ramon bitter, „wanneer zelfs een admiraal Rowley met zijn grote schepen de zee niet van hen kan vrijmaken?" Hij verzachtte zijn stem: „Ik zeg u, jongeman, Engeland zal hier het eiland Jamaica nog eens verliezen door dit zaakje... U zelf bent een separatist, is 't niet?... Neen? U woont bij separatisten. Wat moest ik anders denken? Hoeveel mensen zeggen het van u."

Zijn woorden gaven me een uitgesproken onaangename gewaarwording. Ik had niet het minste idee separatist te zijn, — ik, die meende mij nogal als een trouw onderdaan te mogen beschouwen. Maar plotseling begreep ik voor het eerst hoezeer ik er misschien de schijn van had.

Intussen nodigde Ramon mij uit een bijzonder mooie partij Manchester te gaan bezichtigen en wij begaven ons in in zijn rijtuig naar zijn pakhuis.

Hierna was het, dat ik in Ramon's schemerdonker magazijn voor 't eerst Seraphina en haar vader zag en toen kwam ook mijn ontmoeting met Carlos. Nauwelijks kon ik mijn ogen geloven, toen ik hem met uitgestrekte hand op mij toe zag komen. Dat gaf een buitengewone ontroering, weer met Carlos te spreken!... Hij scheen het niet best te maken. Zijn gezicht had bijna alle kleur, den nauwelijks merkbaren onderhuidsen blos, verloren. Het was bleek, heel bleek geworden. Donkerblauwe kringen lagen om het zwart en het gefonkel van zijn ogen.— En hoesten dat hij deed, hoesten!

Hij legde zijn arm teder om mijn schouder en zeide: „Hoe heerlijk je te mogen weerzien, mijn Juan."— In zijn ogen lag genegenheid, daar was geen twijfel aan, maar ik voelde een vage achterdocht tegenover hem. Ik herinnerde mij hoe wij aan boord van de „Thanes" gescheiden waren. „Hier kunnen we praten", zeide hij, „het is een genot. Je zult je verwanten zien, mijn oom don Bathasar, Grande, de ster van de Cubaanse Wet, en mijn nicht Seraphina. Ze houden van je; ik heb veel goeds van je verteld."

Hij glimlachte vrolijk en vervolgde: „Deze plaats past niet erg bij zijn grootheid of die van mijn nichtje ,neen, en ook niet erg bij de mijne hoor." Weer glimlachte hij. „Maar ik zal heel gauw dood zijn, dus voor mij komt het er niet zo opaan." Hij fronste even het voorhoofd en begon toen te lachen. „Maar je hadt de gezichten moeten zien van jullie officieren, toen mijn oom weigerde naar het paleis van den gouverneur te gan; daar zou een fiesta zijn, een „receptie", heet het zo niet? Het zal een heel schandaal veroorzaken."

Hij glimlachte met fijne boosaardigheid en keek alof hij verwachtte dat ik in zou stemmen. Ik zeide, dat ik niet geheel begreep waardoor mijn oom beledigd was.

„Wel, omdat er geen priester bij was, toen dezer dagen zeven arme duivels beschuldigd van zeeroverij, werden opgehangen", antwoordde Carlos. „Het was canaille, dat geef ik toe, maar op een priester hadden zij recht. En mijn oom was er in zijn ambtelijke bevoegdheid van— van gevolmachtigde. Hij was ernstig gegriefd, wij allemaal trouwens. Je moet weten, mijn oom heeft zelf geadviseerd, dat ze aan de Engelsen werden uitgeleverd. Maar toen er geen priester was, had hij bitter berouw. Nu, 't was dan ook een schandaal."

Hij hield weer even op en leunde tegen de toonbank. Als zijn ogen naar de grond keken en zijn gezicht niet bezield werd door het gesprek, kwam droevig aan de dag zijn dodelijke bleekheid, de diepe schaduwen onder zijn ogen en een eindeloze droefheid in trekken alsof een alles doordringende en hopeloze smart hem bezig hield. Toen hij weer naar mij opkeek, glimlachte hij echter:

„Wel, op zijn slechtst is het hiermee afgelopen, en mijn oom is hier in deze vuile boel, in plaats van in jullie paleis. Vanavond nog zeilen we naar Cuba terug!" Hij zag om zich heen naar Ramon's katoenen stoffen en suikervaten in het schemerig licht, alsof hij het feit, dat ze op zulk een plaats konden zijn, bijna ongelooflijk achtte en zijn wijze van spreken liet vermoeden, dat hij het paleis van onzen gouverneur niet veel minder barbaars zou vinden. „Maar het spijt me", zei hij plotseling, „want ik had jou, — en al je landgenoten, — graag een goede indruk op hem zien maken. Je moet het nu alleen doen. En dat zul je ook wel. Je bent niet als die anderen. Je bent onze bloedverwant, en ik heb je erg geprezen. Mijn leven heb je gered."

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

MR. EDEN IN DE BOEKWINKEL. Al staat de Britse minister Eden in het brandpunt van de politieke gebeurtenissen, toch kan hij zijn liefhebberij voor boeken niet vergeten. Hier zien we hem gedurende een rustuurtje in een van de grote boekenwinkels.

ren de nodige slachtoffers gevraagd als gevolg van de actie voor de gemeenteraadsverkiezingen. In de provincie Albeceti alleen vielen 14 doden en 20 gewonden. In Ceuta heerst thans een algemene staking.

Ernstige wanordelijkheden blijven ook nog voortduren in Palestina, waar de Arabieren een ware guerillaoorlog hebben ontketend, zodat het buiten de grote steden absoluut onveilig is.

In Paraguay is er ook weer eens een revolutie geweest tegen de regering Franco: maar deze schijnt de macht gehouden te hebben en deelt mede dat het thans weer rustig is. Maar in Nicaragua is het thans tot een volledige anarchie gekomen.

Bij onze Zuiderbuur Venezuela dreigt een algemene staking in de Petroleumindustrie, welke niet alleen ernstige nationale, maar zelfs internationale gevolgen zou kunnen hebben: daar petroleum een der grootste belangen is van de internationale politiek.

Ook heeft de regering wijkend voor de drang der ongeregeldheden van de laatste dagen, toegegeven dat er een verandering komen zal in de constitutie, en het actuele congres eind '36 zijn regeringsperiode zal beëindigen om vóór '37 een nieuw congres te kiezen. Hebben we de telegrammen goed begrepen, dan zou den er in 't vervolg ieder jaar congresverkiezingen plaats hebben, wat we voor een land als Venezuela erg gevaarlijk vinden, vanwege de nog talrijke onrustige elementen, die in de laatste tijden niet weinig vermeerderd schijnen te worden door communisten.

Gisterenmiddag liepen hier geruchten, dat het in Caracas weer revolutie was. Onrust dus overal: en onrust voert tot wanorde en wanorde tot de chaos.

Ook in Frankrijk heerst onrust: alhoewel daar de Metaalbewerkersstaking, die tot 80.000 arbeiders omvatte, volgens de laatste berichten, aan het verlopen schijnt, doordat enkele fabrikanten hebben toegegeven.

Dezer dagen is Leon Blum klaar gekomen met het nieuwe Ministerie, en het is afwachten, wat dit in de toekomst geven zal.

België zit nog steeds in een Ministercrisis. Van Zeeland heeft de opdracht tot een nieuwe Kabinetsvorming niet aanvaard. De socialist van der Velde is nu als formateur aangewezen.

Argentinië heeft dezer dagen de aandacht gevestigd op de Volkenbond.

Het had er alle schijn van, dat de grote mogendheden Frankrijk en Engeland het Italo-Abessijnse conflict langzaam ad Kalendas Graecas wilden verschuiven. Van Juni was nu de behandeling weer uitgesteld tot September om zo langzamerhand geheel in de doofpot te geraken.

Maar Argentinië is daar tegen opgekomen en heeft gevraagd of in de assemblée niet in Juni bijeen kan komen ter behandeling van deze kwestie: ook de kleine naties hebben thans met Argentinië deze wens te kennen gegeven. En vermoedelijk zal de Negus van Abessynië, die thans met het ss. Oxford van Gribraltar op weg is naar Londen, daarvoor ook nog wel een woordje ten beste doen.

Wat het besluit zal zijn, zullen we binnenkort wel te horen krijgen.

Maar de Volkenbond staat zeker voor ernstige dagen.

BUITENLAND.

Hatelijke maatregelen tegen de Katholieken.

Tot nog toe was het in de Katholieke streken van Duitsland gebruikelijk, om de leerlingen der hoogste klas bij het einde van het schooljaar alvorens zij de school gingen verlaten, een schoolretraite te laten meemaken. De Minister van Onderwijs en Eredienst in Baden heeft thans aan het Aartsbisschoppelijk Ordinaat van Freiburg bekend gemaakt, dat het houden van dergelijke schoolretraites bij het eindigen van de leerplichtige leeftijd voortaan verboden is. Het verlaten van de school, zo schrijft de Minister, is een maatregel van de burgerlijke autoriteiten, waaraan geen enkel Kerkelijk confessioneel karakter gegeven mag worden. Aan de leerlingen die de school verlaten, werd steeds door Katholieke autoriteiten een „aandenken" meegegeven, hetgeen gewoonlijk bestond in een Kerkboek, Bijbel of enig ander religieus voorwerp. Ook dit is voortaan verboden. Het is ook niet geoorloofd om het godsdienstonderricht der laatste weken van het schooljaar te benutten voor schoolretraites. Deze bepaling die officiëel aan alle autoriteiten op gebied van onderwijs in Baden is bekend gemaakt, richt zich vooral tegen de pogingen der geestelijkheid om de jeugd bij gelegenheid van het verlaten der school te wijzen op de gevaren die hen in hun later leven bedreigen, waarbij de jongens en meisjes worden aangespoord om steeds in nauw contact met hun kerkgenootschap te blijven.

Geen kapel op de „Queen Mary."

De Engelse Oceaanstomer Queen Mary heeft haar eerste reis volbracht.

Ofschoon het oorspronkelijk in de bedoeling lag om ook een kapel voor Katholieke Godsdienstoefeningen in te richten aan boord van het schip hebben de raadslieden der maatschappij de voorkeur gegeven aan verplaatsbare altaren, omdat voor een kapel te weinig ruimte beschikbaar was.

Enkele weken geleden zijn de gewijde altaarstenen aan boord gebracht. Het is mogelijk om tegelijkertijd twee H. Missen te celebreren: een in de salon van de 1ste klas, en de andere op het Toeristendek.

De Zusters van het Bugle-street klooster nabij de dokken, waar het reuzenschip lag zijn belast met de zorg voor de altaarbenodigdheden, terwijl een Katholieke steward gedurende de reis als koster fungeert.

CURAÇAO.

Onderscheiding.

Tot Ridder in de Orde van den H. Gregorius is door Z. H. den Paus benoemd de Heer Dr. Charles de la Try Ellis.

Onze gelukwensen.

De decoratie werd Maandagmorgen uitgereikt door Mgr. P. I. Verriet in het bijzijn van Gouverneur van Slobbe als commandeur van de Orde en verschillende Ridders.

Surinaamse arbeiders op Curaçao.

Ter kennismaking delen we hier aan onze lezers mede, wat de West schreef in haar blad van 22 Mei, onder de titel **Samenwerking van Zusterkolonies.**

We nemen het stuk zonder commentaren (die er wel bij te maken waren) over.

Op Curaçao worden strenge maatregelen genomen om te voorkomen, dat mensen van buiten de werkloosheid in het land vergroten.

Men kan dit slechts toejuichen en wij zouden willen, dat Suriname in dit opzicht het voorbeeld van Curaçao volgde. Als wij zien, dat met de „Cottica" Zondag weder een twaalftal Chinezen hier zijn toegelaten, die straks in de handel de eigen ingezetenen zullen verdringen, dan vragen wij ons af: moet dat nu heus nog maar steeds voortgaan?

Maar men kan de werking van buitenlanders ook verdrijven en daarbij maatregelen nemen, die stuitend zijn, vooral als het geldt Nederlandse onderdanen uit een ander gebiedsdeel, die zich in een zusterkolonie wensen te vestigen.

Gaat men op Curaçao niet te ver, als men Surinamers die daar werk hebben gevonden, het land uitzet, op grond dat zij geen uitgezonden krachten zijn? Dat men geen vreemde werklozen duldt, is begrijpelijk. Maar het geval heeft zich herhaaldelijk voorgedaan, dat onze mensen, die ter plaatse reeds werk gevonden hadden, door de Vreemdelingendienst werden gedwongen het land te verlaten.

Dat is hard, buitengewoon hard, en zelfs stuitend waar het hier geldt Nederlandse onderdanen, die toch in een zusterkolonie niet geheel als „vreemdelingen" kunnen worden beschouwd.

Zijn de omstandigheden op Curaçao van die aard, dat zulk een harde maatregel noodzakelijk moet worden geacht? We zouden zeggen: neen!

Als gevolg van de jongste werkstaking, is een aantal arbeiders door het petroleumbedrijf ontslagen, zodat er rondlopen. Maar afgescheiden van dit nu misschien enige honderden werklozen tijdelijk abnormaal verschijnsel, verkeert Curaçao in de gelukkige omstandigheid, dat de werkloosheid daar geen probleem kan opleveren, dat zulke maatregelen als bovenvermeld rechtvaardigt. De machtige industrie en scheepvaart slorpen alle bruikbare krachten op. En waar het bekend is, dat het petroleumbedrijf zich uitbreidt en in de toekomst zich nog belangrijk zal blijven uitbreiden, geldt daar eerder als een probleem de voorziening in arbeidskrachten.

Dit probleem zal op den duur waarschijnlijk een nauwer samenwerking tussen Curaçao en Suriname nodig maken. En wij vragen ons af, of niet nu reeds de tijd gekomen is, om het overleg te openen. In de eerste plaats om te trachten maatregelen gewijzigd te krijgen, die stuitend zijn voor onderdanen die tot hetzelfde Rijk behoren als Curaçao. In de tweede plaats om bij vakopleiding in Suriname meer rekening te houden met de eisen waaraan toekomstige werkkrachten op Curaçao zullen hebben te voldoen. Wij doelen hier voornamelijk op onze Machinisten Cursus en onze Ambachtschool. De leerlingen van onze Machinisten Cursus zijn in het petroleumbedrijf op Curaçao en elders, steeds gewilde krachten gebleken. Hun opleiding voldoet, menen wij. Hetzelfde kan men niet zeggen van de jongelui die met diploma onze Ambachtsschool verlaten. Wij hebben wel eens de klacht vernomen, dat zij in tekenen en in het vak electriciteit te kort schieten.

Door rekening te houden met dit bezwaar, zal waarschijnlijk de kans op plaatsing van deze krachten op Curaçao, vergroot worden. Hoewel Curaçao tegenwoordig een eigen Ambachtsschool heeft, is het niet waarschijnlijk, dat het kleine Curaçao op de duur de krachten zal kunnen leveren, die op Curaçao, Aruba, enz. zullen nodig zijn.

Suriname zal in de eerste tijden geen voldoend emplooi hebben voor zijn vakmensen. Wat ligt dus meer voor de hand, dan dat bij de opleiding rekening wordt gehouden met de kans om het surplus naar elders te dirigeren?

Wij hopen daarom, dat ons Bestuur aanleiding moge vinden om in overleg te treden voor een nauwer samenwerking tussen twee gebiedsdelen in hetzelfde Rijksverband.

De hooggeroemde Neutraliteit.

Bij de herdenking van het eenjarig bestaan hadden de Beurs- en Nieuwsberichten een zeer hoog gestemd artikel, waarin o.a. ook een eigen loftuiting kwam over de hooggeroemde „Neutraliteit" van bedoeld blad.

Er waren op dat artikel trouwens heel wat kanttekeningen te maken, doch we hebben het toen er maar bij gelaten.

Maar van welk een merkwaardige Neutraliteit het blad is, blijkt uit het laatste Pinksterartikel.

Dit artikel, blijkbaar uit de richting van een hypermodern Protestantse Kamp, zal noch gereformeerden, noch Katholieken allerminst bevredigen. Integendeel, het is zuiver gericht tegen de katholieke opvattingen van het Pinksterfeest.

Van Joden en ongelovigen zullen we maar niet spreken. Katholieke lezers zijn hiermee voor het blad gewaarschuwd in zover het godsdienstige onderwerpen behandelt.

Bedoeld artikel is een bewijs voor de stellingen van ons hoofdartikel in dit blad.

Neutraliteit is onmogelijk, volgens het woord van Christus „Wie niet voor mij is, is tegen Mij."

WOLKENKRABBERS IN DE WOESTIJN. Gelijk een Fata Morgana zo rijst de Zuid Arabische stad Shiban met zijn wolkenkrabbers op in de woestijn. De stad had zijn bloeitijdperk ten tijde van Saba, maar heden is het een gewichtig handelscentrum.

Kruis van verdienste Rode Kruis.

De vroegere Secretaris van de Afdeling Curaçao van het Nederlandse Rode Kruis, de vroegere Adjudant van den Gouverneur, Luit. J. Fens heeft op 30 April het kruis van verdienste ontvangen van het Nederlandse Rode Kruis.

Die dag was echter de Hr. Fens ongesteld, zodat hij niet naar den Haag kon gaan om persoonlijk dit erekruis te ontvangen uit de handen van prinses Juliana.

Daarop echter ontving Luit. Fens een schrijven van den Heer Beelaerts, met het bericht, dat Hare Koninklijke Hoogheid het op prijs zou stellen, persoonlijk nog aan den Hr. Fens dit kruis uit te reiken.

Deze uitreiking had daarna plaats op 15 Mei l.l.

Onze gelukwensen.

N.S.B. en de Godsdienst.

't Blijkt dan toch uit de „Wereld in Vogelvlucht" in dit blad, dat het aanvankelijke Anetabericht, waarvan we de vorige week Woensdag melding maakten, niet waar is, en een aantal katholieke voormannen in de N.S.B. toch hun katholieke belangen veil hadden voor de N.S.B.

En toch, de N.S.B. verkondigt hoog van de daken, dat ze doortrokken is van de geest van het christendom, dat de christelijke belangen bij haar veilig zijn.

Maar bekijkt nu eens aandachtig onderstaand lijstje van N.S.B.-functionarissen uit Kring 69 (Voorburg, Zuid-Holland).

Kringpropagandist: zonder godsdienst.

Groepleiders: van de 4 leiders zijn er 3 zonder godsdienst.

Plaatsvervangend Kringpenningmeester: zonder godsdienst.

Raad van Toelating: van de 3 leden zijn er 2 zonder godsdienst.

Raad van beroep: van de 4 leden zijn er 3 zonder godsdienst.

Waarn. Groepsleider: zonder godsdienst.

Groepsorganisatoren: beide zonder godsdienst.

Groepsecretarissen: van de 5 zijn er 3 zonder godsdienst.

Groepspenningmeesters: alle 5 zonder godsdienst.

Groepspropagandisten: van de 5 leden zijn er 4 zonder godsdienst.

Dit is maar uit één kring. „De Opmars", waaraan we dit lijstje ontleenden, tekent hierbij aan:

Deze opgave bevestigt op de meest duidelijke wijze de juistheid van de in de laatste tijd veel gehoorde bewering, dat vooral in de leidende kringen dezer „beweging" het ongeloof welig tiert.

Bepalingen betreffende kooplieden.

Verschenen is de nota naar aanleiding van het eindverslag omtrent de verordening die in het jaar 1932 reeds werd ingediend onder bovenstaande titel en na voortdurende veranderingen het vorige jaar zelfs ook in de titel werd gewijzigd en thans luidt als verordening houdende enige bepalingen betreffende ondernemingen waarin een bedrijf wordt uitgeoefend.

De Gouverneur zegt daarin:

De indiening van het ontwerp van wet tot regeling van het zelfstandig uitoefenen van beroepen en bedrijven door vreemdelingen in Nederland heeft ook de aandacht van het Bestuur getrokken.

Het Bestuur is van mening, dat de omstandigheden, welke er toe geleid hebben zulk een regeling in Nederland aan de orde te brengen van geheel andere aard zijn dan de moeilijkheden welke de inheemse handel in Curaçao bedreigen. Uit een aanvaarding van de wens van de Raad om op het voetspoor van dat ontwerp ook in het vergunningsstelsel, dat aan de onderhavige ontwerp-verordening ten grondslag ligt, een **onderscheiding te maken tussen vreemdelingen en niet-vreemdelingen** mag dan ook niet de gevolgtrekking worden gemaakt, dat het Bestuur daarmede te kennen geeft terstond de voorgestelde bevoegdheid te zullen gebruiken om het vestigen van vreemde zaken geheel te voorkomen.

De Gouverneur acht het echter zeer gewenst, dat, ook al hebben de tijden zich sedert de indiening van de ontwerp-verordening ten gunste van Curaçao gewijzigd, het Bestuur een middel ten dienste staat teneinde de inheemse handel te kunnen beschermen tegen een eventuele nieuwe invasie van buitenlandse handelaren.

Om deze redenen heeft hij dan ook gemeend zijn houding ten aanzien van de bij het Voorlopig Verslag kenbaar gemaakte wens tot onderscheiding tussen vreemdelingen en niet-vreemdelingen te moeten herzien, en heeft hij dienovereenkomstig de bepalingen in de ontwerp-verordening, voor zover betrekking hebbende op de vergunning bij vestiging ener zaak, beperkt tot vreemdelingen en vreemde ondernemingen.

De Gouverneur onderschrift geheel hetgeen verschillende leden omtrent het belang van vestiging van nijverheidsondernemingen op Curaçao voor de volkswelvaart hebben naar voren gebracht. Evenwel moet hij de zijde kiezen van hen, die er geen bezwaar inzien, dat de **nijverheid ook onder het vergunningsstelsel gebracht wordt.** Dikwijls zal de werkkring van de nijverheidsonderneming voor een belangrijk deel samenvallen met die van het daaraan verbonden handelsbedrijf, zodat in de praktijk de nijverheidsonderneming als handelslichaam een vergunning nodig zal hebben.

Daarnevens is de Gouverneur het eens met de leden die in de handhaving van de bestaande bepalingen een voordeel zien, dat de overheid ook t.a.v. de nijverheid zo nodig regelend behoort te kunnen optreden. Met name is de Gouverneur van mening dat het belang der werknemers, ten aanzien van wie **maatregelen tot bescherming tegen overmatige indringing van vreemde werkkrachten** in het kader van deze verordening passen, niet mag worden verwaarloosd; het ontwerp is bijzonder geschikt om aan het Bestuur de bevoegdheid te verlenen zekere invloed uit te oefenen op de voorwaarden waaronder de nijverheidsondernemingen zich hier vestigen, een invloed, welke waarlijk niet die ondernemingen van vestiging op Curacao zal afschrikken.

In zake **reorganisatie van de Kamer van Koophandel en Nijverheid** bij afzonderlijk ontwerp handhaaft de Gouverneur zijn mening, reeds tegenover de Kamer van Koophandel geuit, dat eerst de in werking treding van een stelsel voor de verkiezing van leden voor de Staten afgewacht moet worden alvorens die reorganisatie in het leven geroepen mag worden; daarmede houdt de afzonderlijke behandeling van de inrichting van het handelsregister nauw verband.

Intussen kan aan de Afdelingen de verzekering worden gegeven, dat een en ander in voorbereiding is, opdat die regelingen op het daarvoor geschikte ogenblik in werking zullen kunnen treden.

Bekendmakingen.

Met ingang van de 1ste Juli 1936 is tot tijdelijke bode bij de Inspectie van het Onderwijs in Curaçao aangesteld de heer W. F. Wensing.

Aan de heer R. S. de Lannoy is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de Gezondheidscommissie op Curaçao en als lid van de Examen-commissie, bedoeld bij artikel 33 van de Gezondheidsverordening, onder **dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen** diensten.

De heer Albert Leopold Hollander is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister alhier.

Aan den opzichter bij het gevangeniswezen op Curaçao Eleazar Fresco, is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Met ingang op de dag van zijn vertrek uit Curaçao op 6 of 7 Juni 1936 is aan de Rooms Katholieke Geestelijke van de 3e rang in Curaçao C. J. de Valk een jaar verlof buiten bezwaar van den Lande verleend, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen.

In de Examencommissie voor het afnemen der Mulo-examens, bedoeld in art. 7 van de G. B. van de 29ste Januari 1935 No. 185 (P.B. 1935 No. 12), voor het jaar 1936 zijn benoemd: a. tot lid en voorzitter: den Inspecteur van het Onderwijs; b. tot leden: Mej. G. M. M. van Dijk, hoofd van het St. Martinusgesticht, Afd. A; Mevr. E. C. Jansen, Fritz, vakonderwijzeres in de Duitse taal aan de Openbare Mulo-scholen te Willemstad op Curaçao; de Heer J. R. Quast, onderwijzer 1ste klasse aan de Hendrikschool; de heer J. Rustige, hoofd der Negropontschool; de Heer A. A. M. Smits, onderwijzer 1ste klasse aan het St. Thomas-College; de heer J. H. Sprockel, hoofd der Hendrikschool; de heer C. F. Zebregs, hoofd van het St. Thomas-College.

Aan Mej. Angelina Provence, inwonende verpleegster in de polikliniek op Mundo Nobo is eervol ontslag als zodanig verleend.

Mej. A. M. Croes is benoemd tot inwonend hulp-verpleegster in de polikliniek op Mundo Nobo.

Bij Koninklijk Besluit van 19 Mei 1936 No. 49 is aan den Heer H. J. Th. Boomgaart op zijn verzoek eervol ontslag verleend als Ondervoorzitter van de Raad van Bestuur van Curaçao, onder dankbetuiging voor de door hem aan Curaçao bewezen dienst.

Ingetrokken de rijbewijzen van:
M. Tokay, E. D. Fowler en J. Auzola.

Eervol ontslag E. Fresco.

Met ingang van 10 Juni 1936 is op zijn verzoek aan den Heer Eliazar Fresco, thans opzichter bij de gevangenissen alhier, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend. De Heer Fresco was in 1916 naar Curaçao uitgezonden als militair. Na enige tijd in de militaire dienst, naar tevredenheid zijner superieuren te hebben gediend, is hij overgegaan tot de burger politie in welk corps hem op 18 Mei 1922, door den toenmaligen Hoofd Inspecteur van Politie, den heer K. W. Elhorst een getuigschrift werd uitgereikt waarin o.m. voorkwam: dat de heer Fresco als een degelijk, betrouwbaar en eerlijk man bekend stond en hij bovendien zeer ijverig en werkzaam was en om die redenen in het bijzonder werd aanbevolen.

Na in verschillende rangen te hebben gediend werd de heer Fresco bij agent. Voor de door hem bij b politie verleende diensten werd hij Gouvernementsbeschikking van 15 1931 wegens een onafgebroken dien van 25 jaren, een gratificatie toeg en als opzichter werkzaam gesteld Gevangenissen alhier.

Moge de heer Fresco nog vele te midden zijner familie zijn welver pensioen genieten.

THUIS NA EEN REIS OM DE WERELD. Mr. George Bernard Shaw, de Engelse schrijver bij zijn aankomst te Southampton van een reis om de wereld.

De Zaak Jonkers.

Zaterdagmorgen werd de zaak Jo voor de krijgsraad voortgezet. De dent stelde enkele vragen omtre gelden, waarover beklaagde, ve zeggen, de beschikking zou hebbe kregen van zijn chef Kapitein A nissen.

Beklaagde blijft enige schuld o nen en hij verdedigt zijn houding d zeggen van zijn chef het recht va beschikking te hebben verkregen.

Vervolgens richt de verdediger den beklaagde tot de krijgsraad he zoek om de beklaagde op vrije v stellen. In de eerste plaats mo klaagde thans zijn verblijfkosten, hij die onder arrest heeft, zelf len. Doch in de tweede plaats, be hier de kans op vluchting toch zodat spr. niet inziet waarom bekl niet geheel vrij mag zijn.

De Krijgsraad trekt zich ter deelt vervolgens mede, dat men termen aanwezig achtte om bekl de vrijheid te geven.

Daarna wordt de zitting gescho Maandag 15 Juni, hal elf!

H. J. Th. Boomgaart.

De Gouvernementsberichten va vorige week brachten de mede dat aan den Heer H. J. Boomga vol ontslag is verleend als onde zitter van de Raad van Bestuu dank voor de aan het gouverneme Curaçao bewezen diensten.

Deze diensten zijn zeer talrij weest.

Vanaf 1 Dec. 1885 was de Heer gaart in Gouvernementsdienst als rooimeester, adjunct-commies, co Koloniaal ontvanger, Griffier va hof, Kantonrechter, w.n. Administ van financiën en van 1919—193 Gouvernements-secretaris.

De Hr. Boomgaart is eens in ee bladen genoemd een levende encycl van de Gouvernementswetten e ambtsbenoeming indertijd als vice dent van de Raad van Bestuur wel hoezeer hij bij het Bestuur w zien.

De Heer Boomgaart is drager va schillende ridderorden, o.a. Nederl Leeuw, de Bolivarorde en Gregor

Nog lange jaren wensen we de Boomgaart het genot van zijn cum dignitate.

K
KRO
O

Wereldprogramma.

19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28

Zondag 7 Juni 1936.

1. Wien Neerlands Bloed.
2. Het Nederlands Fabrikaat, do Ir. M. H. Damme, Dir. Gen Ver. Nederlands Fabrikaat.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of G foonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.

Via P. H. I. op Golflengte 25.57
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen, Anton van Duinkerken.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of G foonmuziek.

CURAÇAOSE ROOMS-KATHOL PARTIJ.

Propaganda vergadering voor Ne lands sprekende Katholieken.

Het Bestuur van de C.R.K. Par digt als Nederlands sprekende Kat ken uit tot het bijwonen van een gandavergadering op Maandag 8 avonds om 8 uur in het Theater

In deze vergadering zullen d streven der partij aan de hand va voorlopige programma worden ken.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Het kabinet van Blum zal er als volgt uitzien: Premier Leon Blum, minister zonder portefeuille Paul Faure, Camille Chautemps en Paul Boncour. Daladier minister van oorlog, Campinchi minister van marine, Pierre minister van luchtvaart, Vincent Aurial minister van financiën, Lebas minister van arbeid, Monne minister van landbouw, Spinasse minister voor handel en industrie, Motet minister van Koloniën, Sellier minister voor posterijen, Morizet minister van publieke werken, Violette minister van Justitie.

Z. H. de Paus woonde Pinkster Zondag, op zijn 79ste verjaardag in de St. Pieter de hoogmis bij, welke werd gecelebreerd door Kardinaal Granito del Belmonte.

Op deze dag richtte de Paus een toespraak tot 40.000 vertegenwoordigers van de Katholieke Actie, waarin hij waarschuwde voor het Communisme en de valse profeten, die een band willen vormen tussen de leugen en de waarheid.

In Maracaibo wordt een algemene staking gevreesd in de Petroleumvelden, naar aanleiding van het onrustig antwoord der Mijen op de eisen der werklieden.

De regering heeft gewaarschuwd met toepassing van strafwetten.

Bij de eerste tocht over de Oceaan haalde de „Queen Mary" de wimpel niet. De overtocht duurde 4 dagen, 5 uur en 46 minuten. De „Normandië deed de reis in 4 dagen, 3 uur en 14 minuten.

Voor verder nieuws, zie ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Te Den Haag werd een commissie ingesteld, die zal moeten onderzoek of een permanente nauwere economische samenwerking tussen Nederland en Nederlands Oost Indië mogelijk is. Als voorzitter treedt op Dr. A. A. L. Rutgers, leden zijn J. H. Cramer, A. M. Joukes, M. J. M. Van Poll, kamerleden Ir. Hoehbroek, de directeur generaal van de landbouw en de professoren van Gelderen en Haag.

Volgens het jaarverslag van de K. P. M. werd een winstsaldo van 218.216 gulden verkregen, doch hoofdzakelijk uit grote tot het uiterste doorgevoerde bezuinigingen. De directie ziet de toekomst echter wel met iets meer hoop tegemoet. Een dividend van 8 procent werd voorgesteld.

De machinefabriek Jaffa begon met de seriefabricage van 20 stuks krukasloze ruwoliemotoren. Dit is een Nederlandse uitvinding waar men grote verwachtingen koestert, vooral voor autotractie.

Naar verluidt zal de grote cementfabriek in de nabijheid van Maastricht die tot nu toe de benodigde electriciteit uit België betrok deze met ingang 1 Januari 1937 van een Nederlandse centrale ontvangen. De electrische installatie van het Limburgse provinciale net zal hier speciaal voor uitgebreid worden. Jaarlijks zullen er 150.000 ton kolen nodig zijn om de centrale gaande te houden zodat het een met het andere een zeer belangrijk werkverruimingsobject is.

„Het Volk en Vaderland" van Vrijdagavond bevatte een verklaring die als volgt luidt: „Ondergetekenden achten zich verplicht te verklaren dat zij binnen de gelederen van de N.S.B. blijven strijden voor het welzijn van Volk en Vaderland"; (w.g.) D'Assembourg, Bodde, Vlekke, Van Leeuwen, Boeninghousen, Van Hoven, Til, De Haas, Van den Broek en Winter.

De Maasbode zegt in een hoofdartikel, naar aanleiding van dit eedgenootschap: „Deskundigen zullen moeten uitmaken of de NSB onder kanon 2353 valt, bepaalt dat aanhangers van de vrijmetselarij, etcetera belopen worden door het feit dat zij zichzelf excommuniceren.

De directie der Nederlandse bank verhoogde het officiële. disconto met 1% Dit is een geheel onverdachte maatregel en veroorzaakte in financiële kringen grote verrassing. De directie motiveert deze maatregel door erop te wijzen, dat wegens de voortdurende kapitaalvlucht uit Frankrijk en de grote vraag naar ponden en dollars de gulden onder druk kwam. De verhoging van het disconto met een vol procent dient te worden opgevat als een voorzorgsmaatregel, daar de positie van de bank nog uiterst krachtig is. De jongste bankstaat die Woensdag gepubliceerd werd, toont een vermindering van de goudvoorraad gedurende de afgelopen week met 14,2 millioen aan, zodat deze thans nog 683,1 millioen gulden bedraagt.

De directie van de PHOHI deelt mede, dat de nieuwe 6 KW zender, die thans in de Philipsfabrieken gebouwd wordt, begin Juli gereed zal zijn, waarna men hem naar Huizen zal overbrengen, waar de gehele zendapparatuur gecentraliseerd zal worden. Vermoedelijk zullen de proefuitzendingen nog in Juli een aanvang kunnen nemen.

Werd eervol ontslag verleend, onder dankbetuiging voor de vele den lande bewezen diensten gedurende lange jaren aan Vice-admiraal Van Dulm, die tevens wordt **bevorderd tot commandeur in de orde van Oranje Nassau.**

H. M. de Koningin zal 4 Juni a.s. het monument opgericht ter nagedachtenis van de Koningin Moeder, dat in het Rosarium te den Haag geplaatst werd, onthullen. De Koningin zal daarbij een korte rede uitspreken die vermoedelijk via alle Nederlandse zenders verbreid zal worden.

Verschillende Duitse prinsen en prinsessen, familie van Koningin Emma, zullen bij deze deze plechtige tegenwoordig zijn.

De commissarissen en directeuren van de Kon. Shell boden Sr. Henry Deterding ter gelegenheid van zijn Jubileum een schitterende gouden bokaal met opschrift aan. Het kleinood werd vervaardigd door de firma Begeer te Voorschoten. De bokaal, bijna een meter hoog in donkere goudtoon is versierd met drijfwerk, emaille en edelgesteenten, terwijl het middenstuk bestaat uit een fraai geheel van bergkristal.

Volgens een mededeling van den voorzitter van de commissie voor de herziening van de grondwet zal binnen zeer kort het rapport door dit lichaam samengesteld de regering aangeboden worden. Het is tot een lijvig boek uitgedijd en omvat vele adviezen tot hervormingen.

De Nederlandse regering ontving verschillende voorstellen van de Argentijnse regering betreffende de Juni assemblee van de Volkenbond. Het regeringspersbureau deelt mede dat de bevoegde autoriteiten thans echter nog niet in staat zijn om een oordeel uit te spreken.

Naar wij vernemen zullen de gewijzigde ontwerpen over de nieuw in te stellen reisbelasting in de loop van Juni door de Tweede Kamer behandeld worden. Het is echter onwaarschijnlijk dat de nieuwe wetten nog dit jaar van kracht zullen worden.

Naar we thans uit Praag vernemen zal de bekende voetballer Braine toch op de Olympiade uitkomen, daar zijn verwondingen grotendeels genezen zijn en hij hoopt mede door het ondergaan van een speciale kuur tegen die tijd geheel hersteld te zijn.

29 Mei begon de eerste buitenwatertraining voor de candidaten die aan de Olympische Spelen zullen deelnemen. De temperatuur was echter verre van ideaal en de spelers waren nog zeer onmennig in het koude water.

H. Ms. Kruiser de Ruyter keerde terug van de proeftocht. De vereiste snelheid werd ruim overschreden.

Sr. Henry Deterding is voor de derde maal in het huwelijk getreden. Thans te Amsterdam met een 36-jarige Duitse. Zijn vorige echtgenote was de dochter van een Russisch generaal uit het Czaren-regiem.

BURGERLIJKE STAND.

Stadsdistrict.
Gehuwd.

Mei
23 Ivas, Joan Pablo met Wanga, Carmen.
27 Girigorie, Ildefonsio Theodoor met Gonzales, Francisca Petra.
27 Pluim. Rudolf Lodewijk met Martina, Martina Francisca.
27 Priest. Joseph Fernando met Stewart, Aquila Paresila.
27 Preval. Theodorus Thomas met Lesire, Maria Angelista.
28 Rigaud. Pierre Adolphe met Capriles, Urania Feodorita Rosalia.
28 Leonora. Johan Laurencio met Pieter, Irma Placida.

Bevallen

19 Christina, Adriana Casimira, echtgenote van Laclé, M. G. z.
19 Ogenia, Victoria Virginia d.
19 Plageman, Doris Triphonie Thorna, echtg. van Walroud, E. T. z.
19 Petit, Encarnacion, d.
20 Bendell, Margarita Martha, echtgenote van Kottas, O.J.P.M. d.
20 Harlekijn, Anna Elisabeth Helena d.
21 Paulina Hermenegilda Maria, echtg. van Moesker, E. J. z.
21 Taytelbaum: Thérése Gerardina Bertha echtg. van Chundro. G. A. d.
22 Kip, Leonora Andrea echtg. van Lourens, L. P. d.
22 Meul, Elisa Maria z.
23 Leverock, Exeria Louise, echtg. van Carthy, R. M. z.
25 Lourens, Francisca Maria, echtg. v. Ansjelina F. M. d.
25 Vos. Mathilda Hermina Adolphina, echtg. van Paals, G.R. d.
25 Jansen, Martina Mercelina, echtg. v. Sabat V. d.
16 Blijden, Joanna Clarisca, echtg. van Thompson, G.S. d.

Overleden.

Mrt.
15 Fraai, Rosalta Maria 7 j.
April.
9 Martina, Satronilio Epifania 2 dagen.
22 Dionicia, Felipus Dionicio, 76 j.
Mei.
7 Menesia Felecia Menesia, 46 j.
9 Kroonstadt, Maria Agustina Ascencion, 15 j.
10 Polonia, Maria Erita, 76 j.
13 Poulina, Bernardina Poulina, 79 j.
18 Cabrera, Gloria Maria, 1 j.
20 Adamus, Juliana Elisa, 19 j.
21 Zijlstra, Ronald Johannes, 2 j.
22 Lancrij, Maria Ignabia, 40 j.
23 Cratz, Josef Martinus, 62 j.

Missienieuws.

Ter vervanging van Pastoor de Valk, die deze week per Oriol hier kwam en Zondag a.s. naar het Moederland vertrekt, via Porto-Rico, is tot Pastoor van Rincon benoemd de Kapelaan van Kralendijk op Bonaire, de Zeer Eerw. Pater Heynsbroek.

Ter vervanging van den ZeerEerw. Pater Luyckx tijdens zijn verblijf in Holland, zal de ZeerEerw. Hulsman het rectoraat in het St. Elisabeths hospitaal waarnemen.

Aankomst en vertrek der schepen van 3--6 Juni 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Atlas	3	S. Dom., N. Dom., N. Haiti	-	Curaçao
Midas	3	Atl. Col , S. Haiti, S. Dom.	-	Curaçao
H. C. Horn		Curaçao (Newport)	3	Cartagena, Colombia
Venezuela	4	Pto. Limon	4	Amsterdam, Hamburg
Medea	4	New York	4	Aruba, Maracaibo
de la Salle	4	Cristobal	4	Le Havre
El Libertador	4	Maracaibo, Aruba	5	Aruba, Maracaibo
Luna	5	Aruba, Maracaibo	5	P. Cabello, New York
Atlas	-	Curaçao	5	Haitiaansche Havens
Midas	-	Curaçao	5	S. Domingo
Lochmonar	5	Rotterdam, Liverpool	5	Cristobal, Los Angelos
Baralt	-	Curaçao	6	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St Eustatius & St. Kitts
Alkmaar	6	Costa del Pac., Cristobal	6	L'pool, R'dam, A'dam, Hamburg
Caracas	6	New York, San Juan, La Guaira, P. Cabello	7	Aruba, P. Cabello, La Guaira, San Juan, New York

Gemengd Nieuws.

Atlantis, het verzonken vasteland.

We kennen allen de Atlantische Oceaan. Maar misschien hebben vele lezers nooit gehoord van Atlantis, waarnaar de Oceaan toch genoemd is.

De legende vertelt dat het een groot land was tussen Europa en Amerika, dus juist daar, waar zich nu de Oceaan uittrekt.

De Griekse wijsgeer Plato, die omstreeks 398 vóór Christus Egypte bezocht, vertelt, dat de priesters te Saïs hem spraken over een geweldig rijk, dat duizenden jaren geleden bestond en waarmee de oudste bevolking van Egypte in oorlog was. Het heette Atlantis en lag ver in het Westen buiten de „zuilen van Hercules", zoals de straat van Gibraltar in vroeger eeuwen genoemd werd, maar het was door een ontzettende ramp getroffen en in zee verzonken.

Volgens Plato waren de bewoners van Atlantis een hoog beschaafd volk, dat zijn beschaving ook over de omliggende landen uitbreidde, want zij waren zeevaarders, die overal koloniën stichtten, o.a. in Europa, in Zuid- en Oost-Afrika, in Arabië en Indië.

De hoofdstad van het rijk lag op een zuiver cirkelvormige berg. Op de hoogste top, dus in het midden der stad, lag de koningsburcht, een geweldig bouwwerk van wit marmer, nog veel prachtiger dan het beroemde paleis van Nebukadnezar (Babylon).

Gedurende lange tijd — men spreekt van meer dan 8000 jaren — leefde het volk der Atlantiden onder de regering van wijze koningen, gelukkig en tevreden. Maar ten slotte werden zij tengevolge van hun grote rijkdom lui en hoogmoedig.

Zij leidden een weelderig, zedeloos leven, schaften de godsdienst af en bedreven de afschuwelijkste misdaden, evenals de bewoners van de steden Sodoma en Gomorrha, waarvan de Bijbel vertelt.

Maar ook voor Atlantis brak de dag van het oordeel aan. Tegen de laatste vorst die zijn volk nog wilde redden, brak een opstand uit; hij werd vermoord en zijn heersersstaf gebroken. Maar in dezelfde nacht kwam uit de oneindige wereldruimte een hemellichaam opdagen. Het was Luna, de maan, die vóór die tijd nog niet de wacteres der aarde was. Met een geweldige schok botste zij tegen de aarde aan, juist daar, waar Atlantis lag.

De aardkorst barstte, het hele land verzonk in de diepte en de golven van de oceaan spoelden over de uitgestrekte vlakte, waar eens het machtigste rijk der aarde lag.

De ramp strekte zich ook uit over de koloniën in Zuid- en Noord-Afrika. De laatste werden onder ontzaglijke zandmassa's bedolven (De Sahara), terwijl de Zuid-Afrikaanse nederzettingen door de pest geteisterd werden en uitstierven. Slechts een kleine groep Atlantiden ontsnapte aan de besmetting door haastig naar het Noorden te vluchten.

Van deze landverhuizers wordt verteld, dat zij in Egypte de oude bevolking onderwierpen en een nieuw koninkrijk stichtten, zodat de Atlantische beschaving in het rijk der Pharao's tot nieuwe bloei kwam. Dit zou omstreeks 6000 vóór Christus zijn gebeurd.

Men zegt wel eens, dat in elke legende een kern van waarheid zit. Wat is nu de historische waarheid, waarop het fantastische verhaal van Atlantis is gebouwd?

Na de ontdekking van Amerika meenden sommige geleerden, dat in de oudste tijden Phoenische of Carthaagse handelsschepen door Oosterstormen uit de koers gedreven reeds de kust van Amerika moeten hebben bereikt en dat die later in hun vaderland veel wisten van die vreemde, Westelijke landen, welke zij gezien hadden. Hierdoor zou dan het verhaal van 't machtige wereldrijk Atlantis zijn ontstaan.

Men kan deze overlevering voegen bij die der Elysese Eilanden en 't Land der Hesperiden, waarbij onmiddellijk wordt gedacht aan de Canarische eilanden, Madera en de Azoren, die de ouderen ook buiten de Zuilen van Hercules situeerden.

De beschrijving die de Grieken geven van Atlantis heeft aan vele hedendaagse schrijvers en geleerden doen denken dat voormelde eiland de overblijfselen zijn van een verdwenen stad.

Sprak men in de oudheid van een botsing tussen dit deel der aarde en een hemellichaam, dan is dit omdat de kennis der natuurkrachten in de schoot der aarde niet ver genoeg gevorderd was om een andere oorzaak te geven aan een natuurramp van dergelijke omvang.

Onder de titel van „Atlantes" heeft de Franse schrijver, M. Roisel, een zeer vernuftig werk geschreven, waarin hij tracht de Atlanten te bewijzen; 't zou 'n ras van grote sterke mensen zijn geweest, waarvan de Baskiërs uit de oostelijke Pyreneën, de Georgiërs van de Boven Kaukasus en de Berbers van Noord-Afrika zouden afstammen.

Men ziet, het is meer een kwestie van phantasie dan van wetenschap, meer mythologie dan geschiedenis en aardrijkskunde.

Spionnen en hun opleiding.

In tijden als deze, nu de onderscheiden staten zich wapenen, wijl ze vrezen anders binnen kortere of langere tijd voor onaangename verrassingen te staan te zullen komen, hebben de betrokkenen er belang bij elkaar in het oog te houden.

Men stuurt spionnen op elkaar af die overal rondneuzen bij de aanstaande vijand en bij de huidige vijand. Immers men kan nooit weten.

En zo heeft elk land z'n spionnenorganisatie. Het heet, dat vooral ook de Engelse spionnendienst buitengewoon goed georganiseerd is.

Downing Street 10 herbergt naast het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken, de beroemdste en grootste spionnageorganisatie van de wereld.

Op de kale wand van een der vele sombere kamers prijkt in gouden letters het opschrift: „A good spy is of necessity a brave and valuable fellow." Een goed spion moet een dapper en waardevol man zijn.

En een tweede inscriptie luidt: „De spion, die voor zijn vaderland valt, is een even goed soldaat als degene, die op het veld van eer zijn leven laat."

In deze beide slagwoorden weerspiegelt zich de gehele geest, welke de leden van de „Intelligence Service" bezielen moet. In hun oog moet het werk, dat zij verrichten, niets anders zijn dan een opwindende en gevaarlijke arbeid in dienst van het vaderland.

Een groot deel van de mannen — en vrouwen —, wier doen en laten in dat grote sombere gebouw aan de Downing Street bepaald wordt behoort in het geheel niet tot die categorie van beroepsspionnen, die slechts om geldelijk gewin hun werk verrichten en daarom met een zekere geringschatting, zo geen verachting, worden beschouwd.

De „Intelligence Service" beschikt over een groot aantal personen, die zich, ofwel uit vaderlandsliefde, ofwel uit zucht naar avontuur, in zijn dienst hebben gesteld. Onder de Britse spionnen bevinden zich er zelfs niet weinigen, die hun gevaarlijke beroep als een soort sport beschouwen, als een loterij, waarbij hun leven de inzet is. Zij weten dan ook, als het spel verloren is, dapper en waardig te sterven.

De „Intelligence Service" kan terugblikken op een oude traditie en de wijze, waarop hij zijn mensen opvoedt, is het resultaat van een eeuwenlange ervaring.

Zijn ontstaan dateert nog uit de regering van Hendrik VII, die hem met behulp van kardinaal Wolsey georganiseerd heeft. Onder de latere machthebbers nam de dienst meer in belangrijkheid en omvang toe. Ook Maria Stuart was een zijner slachtoffers.

Onder Cromwell werd de dienst geheel gereorganiseerd en zodanig uitgebreid, dat Cromwell spoedig als één der best geinformeerde Staatslieden van Europa gold.

Ook later greep de „Intelligence" herhaaldelijk op beslissende wijze in 't wereldgebeuren in. Hem dankte o.a. de Britse Minister van Buitenlandse Zaken, Canning, zijn kennis van de zorgvuldig geheim gehouden overeenkomst tussen Napoleon I en de Tsaar van Rusland.

Een gevolg hiervan was, de vernietiging van de Deense vloot en het bombardement van Kopenhagen door de Engelsen, die daarmede het Noordelijk bondgenootschap ontbonden en Napoleons plan, om zich een brug te bouwen voor een inval in Engeland, verijdelden.

Om de beschikking te krijgen over een leger van bekwame en betrouwbare agenten, moet de geheime dienst in het bezit zijn van een eigen keurcorps. Zijn leden moeten over moed en vastberadenheid, goede omgangsvormen en de grootste lichamelijke bruikbaarheid beschikken. De daartoe nodige voorbereiding ontvangen zij op een speciale spionnenschool, welke in „Black Castle", in Devonshire, is ondergebracht, een idyllisch gelegen gebouw met een vriendelijk, goed verzorgd park.

De drie jaren, waarin zij voor hun toekomstig beroep worden opgeleid, betekenen voor de agenten een tijd van de ingespannen lichamelijke en geestelijke arbeid. De eerste twee jaren zijn uitsluitend gewijd aan een intensieve training op alle mogelijke sportgebied. Een toekomstige spion moet van alle markten thuis zijn. Turnen, zwemmen, paardenrijden, chaufferen, schieten, worstelen en boksen, nemen ongeveer acht uren per dag in beslag. De spion moet namelijk een volmaakt sportman, op en top man van de wereld en... een onverschrokken geveltourist zijn. Men geeft hem daarom ook onderwijs in de meest waaghalzige klimpartijen. Tevens leert hij perfect dansen en bridgen.

In de avonduren leert hij tal van talen spreken. Verder krijgt hij onderricht in alle militair-wetenschappelijke vakken, leert tekenen, om zo modellen en constructie-plannen te kunnen copieren en geving door middel van cijferschrift,dg wordt ook in de geheimen van de berichtgeving door middel van cijferschrift, langs chemische weg, enz. ingewijd. Ook op vlieg- en radio-technisch gebied wordt hem de nodige kennis bijgebracht.

Een goed spion zijn is dus allesbehalve een gemakkelijk baantje. En dergelijke zien dan ook met verachting neer op zwakkelingen, die terwille van het geld alleen hun eigen land en hun eigen familie zouden verraden.

Maar met dat al is het toch een gevaarlijk en voor ons gevoel niet bijster sympathiek baantje.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 1 tot en met 7 Juni 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

Father Brown Detective.
Iron Duke.
Big Stampede (kinderen).
Great Air Mystery (kinderen).

In Hollywood.

Crusades.
Curly Top.
It's a Gift.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films werden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

One New York Night.
Het leven is niet Kwaad.

Cinelandia.

Gay Divorce.
In Caliente.
New Adventures of Tarzan.

Hollywood.

One New York Night.
Flying down to Rio.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

WETENSWAARDIGHEDEN.

Pluto.

Degene die denkt dat er nu een verhaaltje van een hond komt, vergist zich **een weinig. De hier bedoelde Pluto is de nieuwe planeet die in 1930 ontdekt is. Hij is de negende in de rij der dwaalsterren die onze zon in haar geweldige baan door de wereldruimte vergezellen.**

Voor het ongewapende oog totaal onzichtbaar, had dit hemellichaam zich echter verraden op de fotografische plaat. Toen men op deze wijze zijn bestaan had ontdekt, lieten de speurhonden hem niet meer los en met het onuitputtelijk geduld dat voor hun vak vereist wordt, hebben de sterrekundigen zijn loopbaan nagegaan. Al zoekende bleek dat men op vroeger fotografische opnamen zijn beeltenis reeds kon vinden en intussen ging men door met observaties, die tot verschillende resultaten geleid hebben. Men rekent hem onder de sterren van de veertiende grootte. Daar de sterren nu slechts tot de zesde grootte voor het blote oog zichtbaar zijn, volgt, dat men een behoorlijk sterke kijker moet hebben, om hem te kunnen zien. Zijn baanvlak maakt een hoek van zeventien graden met dat van de aarde, en is, evenals dat van alle andere planeten, elliptisch, echter méér excentrisch dan van de andere planeten, of om het erg duidelijk te zeggen; zijn baan is erg uitgerekt.

Zijn gemiddelde afstand van de zon bedraagt ongeveer 6000 millioen K.M. De aarde staat slechts 149.5 millioen K.M. van de zon verwijderd. Als planeet straalt Pluto geen eigen licht uit, maar weerkaatst het licht van de zon. Wegens de grote afstand is dit licht niet erg sterk meer.

Om een denkbeeld te geven van de afstand moeten we de tijd vergelijken die het zonlicht nodig heeft om tot ons te komen, met de tijd die het licht van Pluto behoeft om de aarde te bereiken. **Het licht van de zon bereikt ons in acht minuten terwijl dat van Pluto niet minder dan vijf en half uur nodig heeft om tot ons te komen.**

De aarde legt haar weg om de zon af in een jaar; Pluto beschrijft haar veel langere baan in 248½ jaar.

De aarde verplaatst zich met een snelheid van 29.76 K.M. per seconde, terwijl Pluto niet meer dan 3.5 K.M. haalt per seconde. Een slak dus in de sterrenwereld!

Verder weet men nog niet veel van deze nieuweling af. Omwenteling om eigen as, heeft men nog niet kunnen achterhalen. Of hij nog manen heeft, is evenmin bekend. Zelfs de grootte kan kan men nog niet met zekerheid vaststellen.

L.

Ondergetekende deelt aan 't geachte publiek mede dat 't verboden is te jagen op „GROOT SANTA MARTA."

H. E. v.d. Dijs.

BEKENDMAKING.

Hierbij wordt bekend gemaakt, dat de Heer

Mordechay Mozes Montefiore Levy Maduro

koopman, wonende te New York, als vennoot toegetreden is tot de handelsvenootschap onder de firma S. E. L. MADURO & SONS, gevestigd op Curaçao.

Vorige bekendmakingen hebben plaats gehad in „De Curaçaosche Courant" van 10 Juli 1925, No. 28 en in „De Curaçaosche Courant" van 20 December 1918, No. 51

Curaçao, 20 Mei 1936.

S. E. L. Maduro & Sons.

BEKENDMAKING.

Ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat zij den heer

MILTON H. L. MADURO

tot hare algemeene gemachtigde heeft benoemd.

Curaçao 20 Mei 1936.

S. E. L. MADURO & SONS

CURAÇAOSE ROOMS-KATHOLIEKE PARTIJ.

Propagandavergadering voor Nederlands sprekende Katholieken.

Het Bestuur van de C. R. K. Partij nodigt alle Nederlands sprekende Katholieken uit tot het bijwonen van een propagandavergadering op Maandag 8 Juni 's avonds om 8 uur in het Theater Brion.

In deze vergadering zullen doel en streven der partij aan de hand van haar voorlopige programma worden besproken.

2--1 **HET BESTUUR.**

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 31 Mei 1936.

JONG HOLLAND—VOLHARDING	3—1

Maandag, 1 Juni.

R.C.C.—S.U.B.T.	2—1
SCHERPENHEUVEL — TRANSVAAL	1—1
HERCULES 2—JONG HOLLAND 2	1—3
ATLETICO—P.S.V. gestaakt. Stand 1—0 voor P.S.V.	

De wedstrijden van de A-klasse vangen alle aan om 4,30 uur. De wedstrijden van de B-klasse vangen aan om 3 uur, behalve de wedstrijden aangegeven met 'n *, deze beginnen om 4.30 uur.

Voor wedstrijden gespeeld op het terrein van Scherpenheuvel, vertrekt de bus vijf en veertig minuten vóór de aanvang van het Wilhelminaplein (voor Atletico van politiewacht Rio Canario). De spelers worden verzocht tijdig aanwezig te willen zijn.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

A-Klasse.		B-Klasse.	
MUNDO NOBO			
7 Juni :	Bondselftallen	7 Juni :	J.-Holland 2—Volharding 2
		14 Juni :	Transvaal 2—P.S.V.
21 Juni :	J.-Holland 1—Transvaal 1	21 Juni :	Volharding 2—P.S.V.
28 Juni :	Hercules 1—Volharding 1	28 Juni :	Be Quick—Feijenoord.
RIO CANARIO.			
		7 Juni :	R.C.C. 2—S.U.B.T. 2
		7 Juni :	Asiento 2—Transvaal 2 *
14 Juni :	Asiento 1—R.C.C. 1	14 Juni :	D.D.V.O.—Be Quick
		21 Juni :	Atletico—D.D.V.O.
		21 Juni :	Asiento 2 —S.U.B.T. 2 *
SCHERPENHEUVEL.			
		7 Juni :	Hercules 2—Feijenoord
		7 Juni :	Scherpenh. 2—Atletico *
14 Juni :	Scherpenh. 1—S.U.B.T. 1	21 Juni :	Scherpenh. 2—Hercules 2*
		28 Juni :	S.U.B.T. 2—D.D.V.O.
		28 Juni :	Scherpenh. 2—R.C.C. 2. *

1e en 3e Zondag v. d. maand — Ajax.	2e en 4e Woensd. v. d. mnd — J. Holl.
2e en 4e Zondag v. d. mnd — D.D.O.V.	1e en 3e Donderd. v. d. mnd — Volh.
1e en 3e Maandag v. d. mnd — Atletico.	2e en 4e Donderd. v. d. mnd — vrij.
2e en 4e Maandag v. d. mnd — vrij.	1e en 3e Vrijd. v. d. mnd — Transvaal.
1e en 3e Dinsdag v. d. mnd — vrij.	2e en 4e Vrijd. v. d. mnd — P.S.V.
2e en 4e Dinsdag v. d. mnd — R.C.C.	1e en 3e Zaterd. v. d. mnd — Hercules.
1e en 3e Woensd. v. d. mnd — S.U.B.T.	2e en 4e Zaterd. v. d. mnd — vrij.

De voetbalvereniging AJAX is ingevolge art. 13 sub. **b** en **j** voor de verdere duur der 1936-competitie geroyeerd. De verenigingen worden gewezen op de verdere bepalingen in verband hiermede.

Overgeschreven van de ledenlijst van Hercules naar die van Volharding: E. Rondijk.

Verenigings-besturen worden verzocht opdracht te geven dat gedurende wedstrijden **alleen** de op die middag spelenden op het terrein zijn en dat verboden is dat andere leden gaan „goal-schieten".

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten **Secretaris**-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

GEMENGD NIEUWS

SODOMA EN GOMORRHA WORDEN OPGEGRAVEN.

Vondst in het dal van de Jordaan. Sporen van de Bijbelse catastrophe.

Het gaf ons altijd een gevoel van iets mysterieus, wanneer wij in het 13de hoofdstuk van het eerste Boek van Mozes over de steden Sodoma en Gomorrha lezen: „Eer de Heer Sodoma en Gomorha verdelgde, was de streek waterrijk, de mensen van Sodoma waren slecht en zondigden tegen den Heer."

En in het 19de hoofdstuk lezen wij, hoe de Heer vuur en zwavel deed regenen over Sodoma en Gomorrha en de steden met heel de omgeving en alle inwoners der steden en alles wat op het land gegroeid was verwoestte en de vrouw van Loth keek achter zich en veranderde in een zoutzuil. In ieder geval, krijgt men de indruk, dat de streek vóór de verwoesting buitengewoon vruchtbaar en dicht bevolkt was. Abraham alleen immers had 318 knechts! Het is onze tijd voorbehouden naar de ruïnes van die legendarische steden te zoeken en de systematische opgravingen, die ondernomen worden, hebben onze kennis van die lang vervlogen dagen verrijkt. De sprookjesachtige sluier, die rond deze streken geweven was, wordt dagelijks meer opgelicht en wij komen nu ware feiten te weten, wij zijn er van overtuigd, dat de steden Sodoma en Gomorrha werkelijk bestonden en dat zij door een aardbeving vernield werden.

Het initiatief van deze opgravingen is wel uitgegaan van Pater Mellon, die als medewerker aan de Pauselijke Academie voor wetenschappen in Rome, ook de opgravingen in Palestina leidt, om door vondsten in deze streek de heilige plaatsen van de Bijbel nauwkeuriger te leren kennen. In Jerusalem is een museum voor deze vondsten opgericht.

Enige tijd geleden vertoefde Pater Mellon in het diep gelegen dal van de Jordaan, dat 400 m. beneden het niveau der zee ligt, en wel in het Zuidelijkst gelegen deel van het dal, dat dicht bij de Noordelijke oever van de Dode Zee ligt. Op zekere dag vond men toevallig in een spleet van het gesteente enige muziekstukken met opschrift. Men zocht verder en vond allerlei goed bewerkte stenen benevens aarden vaten. Mellon zond de vondsten naar den secretaris van het Franse consulaat, Neuville, in Jerusalem, die bekend is als archaeoloog en direct constateerde, dat de inscripties in de Chaldese taal gemaakt waren. Hij begaf zich direct naar de plaats, waar ze gevonden waren en gaf bevel tot opgravingen. Met 40 Arabieren zijn de werkzaamheden zó ver gevorderd, dat men met zekerheid kan zeggen, de ruïnen der steden Sodoma en Gomorrha blootgelegd te hebben, waar de archaeologen reeds zo lang naar gezocht hadden.

De meesten waren altijd van mening geweest, dat de plaats waar de steden zich bevonden hadden, thans door de Dode Zee bespoeld werd, terwijl zij inderdaad aan de Oostelijke oever van de Jordaan te zoeken was. De streek wordt beheerst door de berg Neto, vanwaar Mozes naar het Beloofde Land zag.

Na eerst de hele streek afgezocht te hebben, begon men met de eigenlijke opgravingen. Men vond stenen, messen en bijlen, molenstenen van basalt en zandsteen. Onder de halfronde verhogingen van de bodem vond men overblijfselen van muren, waartussen zich allerlei stenen vaten voor olie of koren bevonden. Ook werden ruïnes van ovens gevonden, waarin brood gebakken werd. Naast verschillende van deze ovens lagen nog stukken houtskool, waarmee men ze stookte.

De bewoners van deze streek waren in allerijl gevlucht, toen de ramp over hen kwam.

Terwijl de overige ruïnes van oude huizen in Palestina doen vermoeden, dat de bewoners in de Bijbelse tijd in zeer kleine, enge huizen gewoond hebben, heeft men in Sodoma en Gomorrha grote ruime huizen met uitgestrekte tuinen ontdekt. Dat de steden door vuur verwoest werden is nog heel duidelijk te zien. Overal vindt men vulkanische as, die op vele plaatsen centimeters hoog ligt en de stenen der huizen zijn door de hitte gesprongen. Maar niet alleen de steden, ook de hele omgeving werd door de ramp getroffen, want er groeien in de omtrek niets dan dorens en struikgewas. Hier vindt men ook de Zisphus, de plant, waarvan de doornenkroon van Christus gevlochten zou zijn.

Tot de merkwaardigste vondsten behoren grote aarden vaten, waarin zich de beenderen van kinderen van verschillende leeftijd bevonden.

De stenen voorwerpen getuigen van een hoge trap van ontwikkeling; vele vaten zijn prachtig gevormd en smaakvol versierd. Tot de mooiste behoren echter de biyouterieën en juwelen, die daar vervaardigd werden. Men heeft kunstvolle, prachtig bewerkte armbanden, halskettingen en oorringen, prachtig geslepen paarlen van kristal en parelmoer, versierselen uit bewerkt hoorn en steen, in de meest uiteenlopende kleuren. Het parelmoer komt wellicht uit de Dode Zee, de andere ruwe stoffen moet men echter uit andere streken bekomen hebben, waarschijnlijk door middel van kooplui, die met karavanen daarheen kwamen. In de nabijheid der huizen-ruïnes vond men een graf, dat de overblijfselen van een man, een vrouw en een kind bevatte. Naast de vrouw lag een grote halsketting en een armband. De halsketting bestond uit paarlen, gekleurde, geslepen stukken glas en parelmoer en eindigde in een bronzen ring, die helblauw geëmailleerd was in geprononceerd, Egyptische smaak. Er is ook ivoor, ametyst, barnsteen en onyx voor dit sieraad gebruikt.

De geleerden zijn van mening, dat Sodoma en Gomorrha, toen zij door de ramp vernield werden, reeds 500 of 100 jaar oud waren. De verwoesting moet ongeveer 3000 jaar voor de geboorte van Christus plaats gevonden hebben, dus ten tijde van Abraham, zoals in het Oude Testament geschreven staat.

In het dal van de Jordaan heeft men ook de ruïnes van verschillende andere steden gevonden, die wellicht nog veel ouder waren dan Sodoma en Gomorrha, maar in deze ruïnes is niets hetgeen er op wijst, dat de steden door vuur verwoest zijn.

Zodra de weergesteldheid het toelaat zullen de opgravingen voortgezet worden en het is hoogst interessant te vernemen, wat men verder nog uit de ruïnes van Sodoma en Gomorrha aan het licht zal brengen.

Wie met bazuingeschal zich heeft laten aankondigen, moet dikwijls met stille trom weer naar huis gaan.

Menigeen bemerkt eerst na veertig dienstjaren, dat hij een verkeerd beroep heeft gekozen.

Er bestaan „vriendschapsbanden", die op wederzijds wantrouwen berusten.

OOK LANGS DE BUITENWEGEN WONEN MENSEN, DIE GEHECHT ZIJN AAN HUN LEVEN.
SCHRIJF DAT OP UW GASPEDAAL.

„Veilig Verkeer"